

**De Ivre Sistendi, Et Manvvm Iniectione, Qvam Vvlgo
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

Quis salarium apparitoris soluere ei debeat. Capput 27.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](#)

De Iure Sistendi.

Chassan ad consuetu. Burg. tit.j. §.6 ad verb.
de leurs rapports. perl. 2.C.de sportu.Iason ad
§.quadrupli. de act. Mihi ad eam ré maxime
accommodata videtur.l. si aliquid . C.de su-
cept.libr. 10.que vetat ne quis eorum qui se-
mel de huiusmodi criminis cōuicti sunt,idem
officium rursum gerat. Quo loco constitutio-
nem de notariis,tributorum susceptoribus,&
aliis quibusunque in officio constitutis,in-
telligit Ioan.de Platea antiquus & non indo-
ctus interpres ; eoque etiam pertinet quod in
I.Iudices.C.de dignit.lib. 12.constituit Imper.
dum ait; Iudices qui se furtis & scelerib.fue-
rint maculasse conuicti, ablatis codicillorū
in signibus, & honore exuti , inter pessimos
quosque & plebeios habeātur, nec sibi post-
hoc de eo honore blādiātur , quo seipso in-
dignos iudicauerunt. Rursum in l. 2. C.de
palat.sacr.larg.libr. 11.Nullus,inquit,The-
saurariorū semel deprehensus euersor,quo-
cūque pacto,aut repeatat miliciam suam,aut
aliam. Multa autem huc pertinentia , ele-
ganter tradidit Antonius Capycius decis.no-
na Neapol. 12 1. incip. In causa officij. quo lo-
co exactē inquirit, & latē disputat, an hæc of-
ficij priuatio ipso iure fiat, an verò sententiam
requirat ; qua ratione falsitas Apparitoris cō-
uinatur , & cui bona ipsius applicari debeat.

Quis salarium Apparitoris soluere ei
debeat. Caput 27.

ARGVME NTA.
Expēsas soluere debet, qui actum fieri desiderat.n.l.
Institu-

- Instrumentum fieri mandans Tabellioni soluere tenetur. *nu. 2.*
Bonitrituranti, os non est claudendum. *nu. 3.*
Apparitor plus accipiens quam salarium, quo patet punitur. *nu. 4.*
Pœna extra casum suum non sunt extendenda. *n.s.*
Apparitor, qui operam dedit ut arrestaret, si ex pœnitentia creditoris desistat, nihilominus salarium debetur. *nu. 6.*

MVLTOS passim reperias, qui lites libenter suscipiunt, sed à grè aliquid in has expendunt. Quo modo & in hac quoque materia arresti, qui arrestum solicitat, & operam Apparitoris exquirunt, nō raro eo facto, nodum in scyrpo querunt, & ab ipso debitore arrestato salarium peti volunt. Sed istorum hominum sordes, unus ex multis, ad §. quadrupli. Institut. de act. confutat Faber, qui ea in re Ioannem Zasium & alios sibi consentientes habet, quod executor seu apparitor, non à debitore, quem vtique inuitum detinet vel arrestat, sed à creditore arrestum postulante, salarium suum exigere debet. Nam vt ait Vlpianus quo loco de exhibitione agit, ille teneatur ad expensas, cuius gratia celebratur actus, I. sed & si. §. j. ff. ad exhibend. Expressius verò hac Accursium secutus ad I. cum saep. C. de erog. milit. anno. tradidit antiquus interpres Iacobus Rebussus, Si quis, inquit, petit custodiā militarem in sui fauorem aut defensionem, sumptus præstare debet; Sin autem custodia in eius odium vel detrimentum postulatur,

De Iure Sistendi.

Iatur, puta quia est arrestatus, vel alius custoditur, eo casu non ipse sumptus praestat, sed is qui fecit illum detineri, quia gratia ipsius fit, ideoque tenetur, non multò aliter quam

2 teneretur soluere tabellioni, is qui ad suam defensionem iurisque proprij tuitionem, instrumentum fieri mandat. Quam sententiam etiam Ioannem Constant. ad ordin. reg. artic. 183. versi. & reprobat. Ioann. Fabrum, secutum esse video; quippe quod reus ipse nunquam solueret, & interim apparitoribus, qui ex hoc suo officio victimum corraderent debent, soluendum est, ne boui trituranti claudatur

3 os. capit. cum secundum. de præb. & tandem non inueniatur, qui munus istiusmodi subrevelint. Et hac quidem occasione Chassanæus ad consuetudinem Burg. tit. 1. Rubri. l'amende de simpl. recoufse. §. 7. ad verb. l'amende. nume. 44. disputat, nunquid apparatores possint sibi ipsis soluere, & pignora propria eorum auctoritate, à reo capere pro eorum salario; quod quidem prima facie fieri posse videbatur, per §. tripli. Institut. de act. & per ea quæ not. Iacob. Bellouis. ad §. illud. in authent de exhib. & trans. reis. versic. queritur decimo septimo. &c. secutus tamen la sonem ad d. §. quadrupli. in 2. notab. eam consuetudinem iuri communi & æquitati naturali aduersam esse ait; quam etiam Faber ibi numero 10. versicul. & nota quod. &c. licet non nihil fluctuans per abusum irrepisse respondet. Quod si talis Seruiens excedat salarium

rum sibi taxatum (quodere ex nouellis constitutionibus multa colligi possunt. authent. vt litig. in exord. & in authen. de sanct. episc. §. portularum. & in authen. de iudicibus, §. nullo quoque; & de his excessibus grauiter conqueritur Molinæus ad 2. partem consuet. Paris. titul. 2 glo. j. §. 52. nume. 184.) etiam ad quadrupli restitutionem eum teneri, d. loco, numero 6. afferit Iason. Sed cum hodie par-
tim noua constitutione Caroli Quinti Augu-
partim statutis particularibus locorum, sala-
ria certa apparitoribus praefixa & constituta
sint, an etiam hodie si plus exegerint & rece-
perint, in quadruplum condemnabuntur?
videtur quod ita damnari debet, cum eadem
sit ratio, & grande delictum est in publicis of-
ficiis exercere quaestum ex arbitrio proprio;
& vix quicquam minus ferendum est in repu-
blica, quam furtum huiusmodi manifestum.
Faber putat satis æquum esse, quod etiam ho-
die coérceatur temeritas istorum nunciorum
pœna quadrupli; sed putat de rigore durum
esse, cum pœnæ extra casum suum non sint
extendendæ. In interpretatione ff. de pœn. exi-
stimatque propterea cum Ioanne de Platea,
extra ordinem istos coërcendos atque punié-
dos esse; Cæterum Iason tenet contrarium,
putans posse extendi pœnam quadrupli, e-
tiam ad casum statuti, cum non possit dari
diuersa ratio, vt pote quod idem sit crimen
nuncij excedentis legem, & excedentis statu-
tum. Zasius vero ibi numero 5. putat hanc
discor-

De Jure Sistendi.

discordiam ita esse componendam; quod si
pœna, excedenti nuncio est in statuto expre-
sa, tunc vera est assertio Fabri, quia cessabit
pœna quadrupli, cum generi per speciem de-
rogetur. cap. generi. de regu. iur. l. sanctio le-
gum. ff. de pœn. Si autem non est specialis pœ-
na opposita in statuto, pœna quadrupli lo-
cum habet; quasi dicat, quod casus omissus
à statuto, remanet in dispositione iuris com-
munis. l. commodissimè. & ibi Doctor. ff. de
lib. & posthu. Sanè si Apparitor operam de-
dit ut arrestaret, & creditor pœnitentia ductus
ab arresto defisit, nihilominus salarium de-
betur. argum. l. sed addes. §. fin. ff. loc. & quod
singul. suo 66. incipien. stante statuto. notat
Romanus.

De eo qui arrestum violat. Cap. 28.

ARGUMENTA.

- Debitor arrestatus si in custodiam sequi nolit, quid
iuris sit.* nu. 1.
Violasse arrestum quis dicatur. nu. 2.
*Arrestatus recedens non obstante arresto, quibus ca-
sibus non puniatur.* nu. 3. 5. & 6.
*Juramentum an per Principem laicū relaxari queat.
numero* 4.
*Juramentum quod occasionaliter tendit in damnum
salutis corporalis, non est seruandum.* nu. 7.
*Juramentum debitoris de non recedendo sine licentia
creditoris, quid operetur.* nu. 8.
Actus omnis an prima vice absumatur. nu. 9.
*Mulier ob libidinem vitandam fugies, pœna fra-
tilane.*